

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2021. december 19.

Kálmánháza, Mandabokor

Istentisztelet (Ádvent 4. vasárnapja)

Cím: Ő fent, én lent...

(1. dia) „²⁵János tanítványai vitába szálltak a zsidókkal a megtisztulásról. ²⁶Odamentek Jánoshoz, és ezt mondták neki: „Mester, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyosságot tettél, íme, az keresztel, és mindenki őhozza megy.” ²⁷János így válaszolt: „Semmit sem szerezhetsz az ember, ha nem a mennyből adatott meg neki. **(2. dia)** ²⁸Ti magatok tanúskodhattok arról, hogy megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem előtte küldtettem el. ²⁹Akié a menyasszony, az a vőlegény, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt, ujjongva örül a vőlegény hangjának: ez az örömöm lett teljessé. ³⁰Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.”. Jn 3,25-30

Szeretett Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Mielőtt ennek a történetnek a részletes magyarázatába kezdenék, engedjétek meg, hogy a „főszereplőről”, – akiről aztán kiderül, hogy mellékszereplő – néhány szót ejtsek. Keresztelő Jánosról évszázadokkal korábban beszél a Szentírás, prófécia hangzik el róla Ézsaiás könyvében, **(3. dia)**: „³Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az ÚRnak! Készítsetek egyenes utat a kietlenben Istenünknek! ⁴Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá! ⁵Mert megjelenik az ÚR dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. - Az ÚR maga mondja ezt.” Ézs 40,3-5. Ez a **(4. dia)** kiáltó hang, útkészítő lesz Keresztelő János, aki Jézusnak, mint Megváltónak az érkezését harangozza be, készíti elő. Kortársa Jézusnak, hiszen egyidőben születnek. Édesapja Zakariás, édesanyja Erzsébet volt.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

(5. dia) Zakariás, akinek a neve annyit jelent, „*Isten gondolt rám*”, édesanyja Erzsébet, e név jelentése: „*Isten az én esküm*”, „*Isten megesküdött*”. Édesanyja Jézus édesanyjának, Máriának a rokona is volt, feltételezhetően nagynénje volt. Zakariás már idős pap volt, aki mindig hűségesen elvégezte, amit rábízott az Úr. **(6. dia)** A 24 papi csoport egyike Abija rendje volt, Zakariás abba tartozott. Még Dávid osztotta a papokat 24 papi rendbe, papi csoportba. Mindegyik csoportra általában évente kétszer került sor egy-egy héten át tartó templomi szolgálat elvégzésére. A 24 papi rend között Abijáé a nyolcadik volt **(6/a dia)** „¹⁹Ezek kaptak megbízást arra a szolgálatra, hogy bejárjanak az ÚR házába aszerint a rendtartás szerint, amelyet atyjuktól, Árontól kaptak, ahogyan Izráel Istene, az ÚR megparancsolta neki.” I Krón 24,19. Zakariás már nagyon sokszor végezte azokat a templomi szolgálatokat, amelyek a papok feladatai voltak, a törvény előírásai szerint. Abban az időben a legtöbb pap vagy Jeruzsálemben lakott, vagy lent Jerikóban. Zakariás

sem egyik, sem másik városban, hanem egy kis falucskában, Júdea déli hegységeiben élt feleségével, Erzsébettel.

A két idős ember életének egy nagy szomorúsága volt, hogy nem volt gyermekük. Korábban gyakran imádkoztak gyermekáldásért az Úrhoz, de úgy látszott, hogy az Úr nem akarja meghallgatni ezt a kérésüket. Amikor pedig már túl voltak a rendes koron, eszükbe sem jutott, hogy életüknek erre a nagy szomorúságára valaha vigasztalást nyerhetnek. Erről így számol be a Szentírás **(7. dia)**: „⁵Heródesnek, Júdea királyának idejében élt egy pap, név szerint Zakariás, az Abijá csoportjából; felesége pedig Áron leányai közül való volt, és a neve Erzsébet. ⁶Igazak voltak mindketten az Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr minden parancsolata és rendelése szerint. ⁷Nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten előrehaladott korúak voltak.” Lk 1,5-7. Egy alkalommal újra Zakariás következett a heti szolgálat elvégzésében, akkor Gábiel angyalon keresztül szólt az Úr **(8. dia)**: „¹¹Ekkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

füstölőáldozati oltár mellett jobb felől. ¹²Zakariás amikor ezt meglátta, megrettent, és félelem szállta meg. ¹³De az angyal így szólt hozzá: „Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és Jánosnak fogod őt nevezni. ¹⁴Örülni fogsz, boldog leszel, és sokan örülnek majd az ő születésének, ¹⁵mert nagy lesz ő az Úr előtt” Lk 1,11-15a. Ezt követően egy megrázó esemény is történik még, de a legfontosabb, hogy Isten ezt a reménytelen helyzetet megváltoztatja és teljessé teszi Erzsébet és Zakariás örömét. Ezzel párhuzamosan Máriának és Józsefnek is Isten kijelenti angyalán keresztül, hogy gyermekük lesz, így néhány hónap eltéréssel, de Erzsébet és Zakariás és Mária és József is gyermeket várnak. Zakariás és Erzsébet gyermeke, János lesz az, aki Jézus Krisztus hírnökeként „előfutára” Jézusnak. Így rangozza be a Szentírás János jövetelét **(9. dia)** „⁷⁶**Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz, hogy előkészítsd az ő útjait, ⁷⁷hogy megtanítsd népét az üdvösség ismeretére, bűneik bocsánata által, ⁷⁸Istenünk**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő fény a magasságból; ⁷⁹hogy világítson azoknak, akik sötétségben s a halál árnyékában lakoznak, hogy ráigazítsa lábunkat a békesség útjára.” ⁸⁰A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben, és a pusztaban élt egészen addig a napig, amelyen szolgálatba lépett Izráelben.” Lk 1,76-80.

Ez volt Keresztelő János születésének körülményei. De mielőtt még a munkásságáról szólnék, a halál körülményeiről is hadd szóljak még, hiszen ahogy rendkívüli volt a jövetele, olyan rendkívüli volt az elmenetele is ebből a világból. **(10. dia)** „¹**Abban az időben Heródes, a negyedes fejedelem, meghallotta Jézus hírét, ²és ezt mondta szolgálóinak: „Ez Keresztelő János, ő támadt fel a halottak közül, és ezért működnek általa a csodatevő erők.” ³Heródes ugyanis elfogatta Jánost, bilincsbe verette, és börtönbe vettette, testvérének, Fülöpnek a felesége, Heródiás kedvéért. ⁴János ugyanis azt mondta neki: „Nem szabad együtt élned velem!” ⁵Heródes szerette volna megöletni, de félt a sokaságtól, mert prófétának**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

tartották. ⁶Amikor azonban eljött Heródes születésnapja, Heródiás leánya táncolt a társaság előtt, és megtetszett Heródesnek; **(11. dia)** ⁷ezért esküvel fogadta, hogy bármit kér, megadja neki. ⁸Az pedig anyja unszolásának engedve így szólt: „Add nekem egy tálon Keresztelő János fejét.” ⁹A király elkomorodott, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy teljesítsék kérését. ¹⁰Elküldte embereit, lefejeztette Jánost a börtönben, ¹¹elhozták a fejét egy tálon, átadták a leánynak, ő pedig odavitte anyjának. ¹²Aztán eljöttek tanítványai, elvitték a holttestet, és eltemették.” Mt 14,1-12. Rövid ideig élt, nagyjából 30 éves korában hunyt el ilyen tragikus körülmények között, de Jézus azt mondta róla **(12. dia)**: „²⁸Mondom nektek, hogy asszonytól születettek közül nincs senki nagyobb Jánosnál” Lk 7,28.

Keresztelő János ekkor már szolgálatának végéhez közeledik, megtette azt, amivel az Úr megbízta. Se többet, se kevesebbet. Amit rábízott az Úr! Bizonyágtételének utolsó alkalma ez, amikor a követői Jézusra lesznek féltékenyek. János minden

helyzetben Jézusra mutat rá. Nem akarja fényezni magát, nem tolakszik előre Jézus elé, nem nyomul, nem gondolja többnek magát, mint amennyi valójában, hanem alázattal végzi be feladatát, amivel megbízta az Úr. Ez az ember tudja, hol a helye. Ha egy képpel lehet élni, hogy egészen megértsük Keresztelő János és Jézus viszonyát, olyan ez, mint a napfelkelte. **(13. dia)** Még látszódik a Hold, de már tűnik fel a nap. A nap fényereje egyre inkább meghódítja az égboltot, s a Hold a világosság homályában eltűnik. Valahogy ilyen volt Keresztelő János. Az éjszakában világított a nap „előhírnökeként”, majd a napfelkelésben, ahogy egyre feljebb emelkedett a nap, ahogy egyre erősebb lett a nap ereje, úgy halványult el a Hold az égbolton. Ahogy Jézus megjelent, úgy halványult el Keresztelő János a szolgálat színterén. Ahogy a Hold nem gondolja magát többnek a napnál, úgy nem gondolta magát Keresztelő János többnek Jézusnál. Ezért mondta **(13/a dia)**: „³⁰Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.” Jn 3,30. Ebben az átmenetben történik ez az esemény és János szolgálatán keresztül már felragyog a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Krisztus és – ahogy a féltékeny jánosi tanítványok mondják – **(14. dia)** „mindenki őhozzá megy.” Jn 3,26b. Ezért mondja János **(14/a dia)**: „megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem előtte küldtettem el.” Jn 3,28. Nem száll be a vitába, a féltékenységben, nem enged teret ezeknek, hanem rövidre zárja és készségesen átadja a teret Jézusnak. Alázatos tudatában volt annak, hogy milyen szolgálatra kapott megbízást onnan felülről és milyenre nem. Sohasem akart más lenni, mint a Krisztus előtt „elküldött” útegyengető. Most már megjelent maga Krisztus, akiről eddig szólt, bizonyosságot tett, hadd forduljon az emberek figyelme feléje, menjenek Krisztushoz – jól is teszik, amikor azt mondják, „mindenki őhozzá megy”, s őt magát felejtsek el. Sohasem volt az a célja Jánosnak, s azóta is így van ez, egyetlen lelkipásztornak sem lehet a célja, hogy magához szeresse az embereket, magához kapcsolja az emberek szívét. Egyedül Jézus Krisztussal lehet összekötni az életet, lehet – ahogy Victor János református lelkész fogalmaz – Krisztussal frigyre lépniük, mi csak ezt a frigyet előkészítő „barátok” lehetünk. Ennél többre

nincs is szükség. Keresztelő János is csak a bűnbánatig tudta elkísérni az embereket, de bűnbocsánatot ő már nem tudott adni. Egyedül az érkező Jézus Krisztus az, aki bűnbocsánatot, új természetet adhat minden embernek. János, amikor megkereszteli Jézust a Jordán folyóban, akkor hangzik el ez a nagyon fontos mondat **(15. dia)**: „²⁹Másnap János látta Jézust, amint jön felé, és így szólt: „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét!” Jn 1,29. Egyedül Jézus Krisztus tud bűnbocsánatot adni. Előhírnökeiként beszélünk Jézusról, a bűnbocsánatról, odasegíthetjük az embereket a kegyelem trónusához, de kegyelmet, bűnbocsánatot nem adhatunk senkinek, egyedül Jézus. Ezért nem a hírnökökre van szüksége az embereknek, hanem Jézus Krisztusra, aki mindezeket megadhatja. Az a bizonyos tevő szolgálat szükséges, de nem elégséges. János ezt a különbséget látta, ezért mondta **(16. dia)**: „³⁰Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.” Jn 3,30. Ilyen Krisztusra mutató élete volt Jánosnak, aki tudta, Jézus a világ üdvözítője, ezért neki kell a középpontba kerülni. Így helyezte tanítványai

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

---

figyelmét is Jézusra, a középpontba, s vonta el a figyelmet magáról, s lettek a jánosi követők aztán Jézus követői.

János olyan alázattal végezte ezt a hírnöki szolgálatot, tisztában volt azzal, hogy Jézusnak növekedni kell, neki pedig kisebbé lenni. Minden nyomorúságom és bűnöm onnan ered, hogy én magam nagyon nagy vagyok és Krisztus nem elég nagy bennem, az én életemben. Olyan jó lenne, ha ez a helyes arány meglenne az életünkben. Hadd billenjen az igazi helyzetbe – különösen most ebben az adventi időszakban – ez a mérleg **(17. dia)**: legyen az én serpenyőm egészen mélyen lent, s a Krisztusé egészen fent.

Ámen!